

РЕШЕНИЕ

№ 2593

гр. София, 19.04.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 29.03.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **958** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на А. Д. Д. от [населено място], срещу Решение изх. № ИЗГ-35804/23.12.2016г. на Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция по горите /И./.

В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното решение, като се поддържа, че същото е издадена при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с приложимия материален закон. Конкретно твърденията са, че исканата със Заявление вх. № И.-33764/28.11.2016г. информация представлява служебна такава, от която заявителят може да си състави мнение за това как компетентният орган прилага Закона за горите /ЗГ/ при установяване и санкциониране на нарушенията по с.з. Счита още, че ограниченията на чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ са неприложими по отношение на конкретно търсената информация, доколкото в случая е налице „надделяващ обществен интерес“ по см. на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, т.к. чрез исканата информация се е целяло разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, както и повишаване прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от ЗДОИ. Моли съдът да отмени оспорвания отказ, да признае правото на достъп на заявителя до търсената информация и да задължи органа да я предостави.

Ответникът – Изпълнителен директор на И. чрез процесуалния си представител юрк.

Царска оспорва жалбата и моли съдът да я отхвърли и да остави в сила обжалваното решение. В писмени бележки развива доводи за неоснователност на искането за предоставяне на достъп до информация. Счита, че формулираното искане е по отношение на информация, попадаща в хипотезата на чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, а именно такава, свързана с подготовката на актове на органа и нямаща самостоятелно значение. В случая се искало предоставянето на доклади и указания до служителите на Р. П. и ЮЦДП, които обаче са били свързани с оперативната подготовка за съставяне на актове за нарушения и нямащи самостоятелно значение. Сочи, че съгласно чл. 197, т. 3 от ЗГ служителите в И., както и определените със заповед на изпълнителният директор на И. съставят актове за констатиране на нарушения, както и за неизпълнение на задължения на длъжностни лица по ЗГ, които именно са актовете от които заявителят може да си състави мнение за характера и мащабите на установените в И. нарушения на ЗГ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Със заявление вх. № И.-33764/28.11.2016г. до изпълнителния директор на И. жалбоподателят е искал предоставяне на обществена информация както следва:

1. Копие от всички доклади, изготвени във връзка с проверките на експерти от И. в периода 01.01.2016г. – 15.11.2016г. относно наличието на потенциални нарушения на територията на Д. „Селище“.

2. Копие от указанията до Р. П. и ЮЦДП с цел предприемане на действия по констатирани нарушения и повишаване контрола върху територията на Д. „Селище“.

Посочено е, че информацията да бъде предоставена по електронен път по см. на чл. 26, ал. 1, т. 4 от ЗДОИ. Искането е мотивирано с наложен акт от МВР-В. за подаване на „недействителни“ сигнали за нарушения по Закона за горите в Д. Селище, като търсената информация би дала възможност на заявителя да си състави мнение за характера и мащабите на установените от И. нарушения на ЗГ в Д. „Селище“ за 2016г. С Решение изх. № И.-35804/23.12.2016г. на заместник изпълнителен директор на И. е отказано предоставянето на заявената информация, като са изложени мотиви, че търсената информация по т. 1 от заявлението представлява такава по см. на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, а именно доклади, съдържащи мнения, препоръки и становища, изготвени от служителите на И., както и по т. 2 информация, която няма самостоятелно значение и представлява осъществяване на правомощието на Изпълнителния директор на И. да дава указания във връзка с цялостната дейност на ръководената от него администрация.

Предвид така установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна.

Жалбата е депозирана на 12.01.2017г. пред И. с вх. № И.-682/12.01.2017г. Предвид липсата на доказателства за датата на връчване на Решение изх. № И.-35804/23.12.2016г. на заявителя и настоящ жалбоподател, Административен съд София град приема, че жалбата е подадена в срок, от лице иницирал административното производство, поради което е процесуално допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна при следните съображения:

Решението е издадено от компетентен орган и в предвидената в закона форма. Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени

от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В процесния случай оспореното решение е издадено от компетентен орган – заместник изпълнителен директор на И. при условията на заместване, предвид приложената на л. 23 от делото Заповед № 1316/16.12.2016г. за заместване.

При издаването му са спазени изискванията за форма по смисъла на чл.59, ал.2 във вр. ал.3 АПК и специалната разпоредба на чл.28, ал.2 ЗДОИ, съответно са спазени изискванията за форма, включваща мотиви и следващ се от тях диспозитив.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са препятствали възможността му адекватно да я организира и които да са основания за отмяната на акта по смисъла на чл.146, т.3 от АПК.

Оспорваната заповед е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби.

Отказът да се предостави информацията е направен на основание чл.37, ал.1, т.1 от ЗДОИ. Съгласно тази разпоредба, „основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2.

Правото да се търси и получава информация по чл.41, ал.1 от Конституцията обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до обществено значима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от общественния сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно общественния живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/ и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ.

Конкретно в случая искано по т.1 от заявлението е за предоставяне на „всички доклади изготвени във връзка с проверките на експерти от И. в периода 01.01.2016г. – 15.11.2016г. относно наличието на потенциални нарушения на територията на Д. „Селище“ и по т. 2 копие от указанията до Р. П. и ЮЦДП с цел предприемане на действия по констатирани нарушения и повишаване контрола върху територията на Д. „Селище“.

Административен съд София град, в настоящият съдебен състав намира, че правилно административният орган е преценил, че търсената информация попада в хипотезата на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ. Съгласно чл. 16 и сл. У. правилник на И. специализираната администрация е организирана в 5 дирекции - "Промени в горските територии", "Гори и лесовъдски дейности", "Опазване на горите", "Ловно стопанство" и "Проекти и международни дейности", всяка от които осъществява определените в Раздел VII от УП дейности. Съгласно чл. 22 от УП на И. в изпълнение на функциите и поставените конкретни задачи административните звена в агенцията изготвят становища, отчети, доклади, докладни записки, анализи, програми, концепции, позиции, информации, паметни бележки, проекти на решения по конкретни въпроси, вътрешни актове, проекти на нормативни актове и други документи. Административните звена в агенцията пряко си взаимодействат по въпроси от смесена компетентност, като водещото звено обобщава окончателното становище. От анализа на текста се налага извода, че окончателното становище е крайния акт към който са насочени останалите описани в ал. 22, ал. 1 от УП на И. документи и в частност докладите.

Същото важи и по отношение на извършването на административно наказателната дейност – съставянето на актове за установяване на нарушения и налагане на административни наказания или прилагане на принудителни административни мерки /ПАМ/. В този смисъл търсените от жалбоподателя доклади се явяват част от подготовка по издаването на крайния акт –наказателно постановление или заповед за налагане на ПАМ, в какъвто смисъл са мотиви на изпълнителния директор на И.. Това е така, защото до съставянето на АУАН, респ. налагане на ПАМ, т.е. официална констатация за извършено нарушение се стига чрез извършване на предварителна дейност по изясняване на основните въпроси на производството: наличие на деяние, съставлява ли същото нарушение, кой е неговия автор и дали е извършено виновно. Тази предварителна дейност е свързана със събирането по надлежния ред на допустими и относими доказателства за релевантните за спора факти. Под доказателства се разбират всички фактически данни, които се използват за установяване на обстоятелствата по административнонаказателното производство в съответствие с принципа на обективната истина. В зависимост от характера на източника, от който постъпва доказателствената информация, доказателствата се подразделят на първоначални и производни. Първоначални са тези, които се явяват първоизточник на информация за установяване на обстоятелства по административнонаказателното производство. Такива в случая са протоколи, доклади, докладни записки и пр., предмет на заявление с вх. № И.-33764/28.11.2016г.

По отношение на т. 2 от Решение с изх. № И.-35804/23.12.2016г., с която е отклонена т. 2 на заявлението, а именно предоставяне на копие от указанията до Р. П. и ЮЦДП с цел предприемане на действия по констатирани нарушения и повишаване контрола върху територията на Д. „Селище“, съдът намира следното:

Съгласно чл. 7, ал. 3 от ЗНА Инструкцията е нормативен акт, с който висшестоящ орган дава указания до подчинени нему органи относно прилагане на нормативен акт, който той е издал или чието изпълнение трябва да осигури.

Съгласно чл. 5, ал. 1, т. 2 от УП на И. изпълнителния директор на И. осъществява общото ръководство и контролира дейността на регионалните дирекции по горите и на специализираните териториални звена на агенцията. В изпълнение на правомощията си изпълнителният директор издава заповеди (административни актове) по арг. от чл. 5, ал. 1, т. 6, 7, 8, 14 от УП на И., управлява бюджета и имуществото на юридическото лице или прави предложения до министъра на земеделието (чл. 5, ал. 1, т. 4, 5 и 17 от УП на И.). Сред правомощията на изпълнителния директор на И. е издава инструкции единствено издаване на Инструкция за деловодната дейност и документооборота в агенцията (чл. 5, ал. 1, т. 13 от УП на И.). В този смисъл на изпълнителния директор на И. не е нормативно определено да дава указания на регионалните дирекции по горите.

Следователно, при липса на нормативно установено правомощие изпълнителния директор на И. да дава указания да Р., то не възможно да се създава и съхранява такава информация в какъвто смисъл е търсената по т. 2 от заявлението на жалбоподателя. Друг би бил въпроса, ако се е търсил крайния резултат от осъществена проверка в рамките на правомощието по чл. 5, ал. 1, т. 2 от УП на И. - осъществява общото ръководство и контролира дейността на регионалните дирекции по горите и на специализираните териториални звена на агенцията по отношение на Р. П. и ЮЦДП. Последното обаче не е формулирано в заявление вх. № И.-33764/28.11.2016г.

Съдът намира за уместно да посочи, че самото заявление е мотивирано с „наложен акт от МВР В.“, което иде да рече, че е налице административнонаказателно производство по отношение на заявителя, като в рамките на настоящето и по реда на ЗДОИ се домогва да се сдобие с доказателства, които намира за съществени. В този смисъл пред настоящия жалбоподател, по аргумент от чл. 44, ал. 2 и чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, има друг ред и възможност да се снабди с търсената по заявление вх. № И.-33764/28.11.2016г. информация, съответно да защити свои права и законни интереси.

По изложените съображения съдът в настоящия му състав намира, че оспореният акт е законосъобразен - издаден при отсъствие на някое от отменителните основания по чл.146 АПК, което обосновава извод за неоснователност на жалбата, съответно последната следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника се следват разноски. Такива обаче не са поискани, поради което съдът не може да ги присъди служебно.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28 състав

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалба на А. Д. Д. от [населено място], срещу Решение изх. № ИЗГ-35804/23.12.2016г. на Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция по горите

Решението подлежи на оспорване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

СЪДИЯ: